

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 131

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. május 20.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/864 határozata (2017. május 17.) a kulturális örökség európai évéről (2018) 1

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ Tájékoztatás az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás hatálybalépéséről 10
- ★ A Tanács (EU) 2017/865 határozata (2017. május 11.) az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról 11
- ★ A Tanács (EU) 2017/866 határozata (2017. május 11.) az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a menekültügy és a visszaküldés tilalma tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról 13

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2017/867 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. február 7.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 76. cikke értelmében részleges tulajdonjog-átruházás esetén védelemben részesítendő megállapodáskategóriákról ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

A Bizottság (EU) 2017/868 végrehajtási rendelete (2017. május 19.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	20
---	----

HATÁROZATOK

★ A Tanács (EU, Euratom) 2017/869 határozata (2017. május 16.) a Számvevőszék egy tagjának kinevezéséről	22
--	----

Helyesbítések

★ Helyesbítés a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II., III. és V. mellékletének az egyes termékekben, illetve azok felületén található bitertanol, klórmekvát és tebufenpirad maradékanyag-határértéke tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. április 7-i (EU) 2017/693 bizottsági rendelethez (HL L 101., 2017.4.13.)	23
★ Helyesbítés az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1828/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló 1828/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2010. szeptember 17-i 832/2010/EU bizottsági rendelethez (HL L 248., 2010.9.22.)	23

I

(Jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/864 HATÁROZATA

(2017. május 17.)

a kulturális örökség európai évéről (2018)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 167. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európa kulturális örökségébe ágyazódó eszmények, elvek és értékek az emlékezés, a megértés, az identitás, a párbeszéd, a kohézió és a kreativitás közös forrását jelentik Európa számára. A kulturális örökség szerepet játszik az Európai Unióban, és az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) preambuluma kimondja, hogy az aláíró felek ösztönzést merítenek Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből.
- (2) Az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy az Európai Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.
- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 167. cikke azt a feladatot ruházza az Unióra, hogy járuljon hozzá a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségüket, ugyanakkor előtérbe helyezve a közös kulturális örökséget. Az Unió fellépésének célja a tagállamok közötti együttműködés előmozdítása és szükség esetén tevékenységük támogatása és kiegészítése többek között az európai népek kultúrája és történelme ismeretének és terjesztésének javítása, valamint az európai jelentőségű kulturális örökség megőrzése és védelme területén.
- (4) Ahogyan a Bizottság „A kulturális örökség integrált európai megközelítése felé” című, 2014. július 22-i közleményében kiemeli: a kulturális örökség a jövő generációi számára megőrzendő közös erőforrásnak és javaknak tekintendő. A kulturális örökségről való gondoskodás ezért valamennyi érdekelt fél közös felelőssége.
- (5) A kulturális örökség kulturális, környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból kiemelkedő értéket képez az európai társadalom számára. Ezért annak fenntartható kezelése a 21. század stratégiai döntését jelenti, ahogyan azt a Tanács 2014. május 21-i következtetéseiben ⁽³⁾ hangsúlyozza. A kulturális örökségnek az értékkeremtéshez, a készségekhez és a munkahelyekhez, valamint az életminőséghez történő hozzájárulása alulértékelt.

⁽¹⁾ HL C 88., 2017.3.21., 7. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2017. április 27-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. május 11-i határozata.⁽³⁾ A Tanács következtetései (2014. május 21.) a fenntartható Európa stratégiai erőforrásául szolgáló kulturális örökségről (HL C 183., 2014.6.14., 36. o.).

- (6) A kulturális örökség az európai kulturális menetrend ⁽¹⁾ központi eleme, és hozzájárul a menetrend célkitűzéseihez, amelyek a kulturális sokszínűség és a kultúrák közötti párbeszéd támogatása, a kultúrának mint a kreativitás mozgatórugójának támogatása, valamint a kultúrának mint az Unió nemzetközi kapcsolatai létfontosságú elemének támogatása. Emellett a kulturális örökség a 2015 és 2018 közötti időszakra vonatkozó európai kulturális együttműködés négy prioritásának egyike, ahogyan az a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2014. november 25-én elfogadott jelenlegi kulturális munkatervben ⁽²⁾ szerepel.
- (7) A Tanács 2014. május 21-i következtetéseiben kimondja, hogy a kulturális örökség a múlt által ránk hagyott források széles spektrumát foglalja magában – legyen az tárgyi, szellemi vagy digitális (eleve digitális vagy digitalizált) formátumú –, beleértve a műemlékeket, helyszíneket, tájakat, készségeket, gyakorlatokat, tudást és az emberi kreativitás megnyilvánulásait, valamint azokat a gyűjteményeket, amelyeket olyan köz-, illetve magánszervezetek őriznek és tartanak fenn, mint a múzeumok, a könyvtárak és az archívumok. A kulturális örökség magában foglalja a mozgóképörökséget is.
- (8) A kulturális örökséget az Európát benépesítő különféle civilizációk kulturális kifejezései közötti kölcsönhatás teremtette meg az évszázadok során. A kulturális örökség európai éve segítségével előmozdítható és elősegíthető annak megértése, hogy a kulturális kifejezések sokszínűségének védelme és előmozdítása jelentőséggel bír. E megértés megvalósulásának egyik módját – az UNESCO 2005. évi, a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló egyezményben meghatározott kötelezettségekkel összhangban, amely egyezménynek az Unió és a tagállamok részes felei – az oktatási és a fokozottabb figyelemfelkeltési programok jelentenek.
- (9) A fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. cikkével összhangban, amely egyezménynek az Unió és a tagállamok többsége részes fele, a részes felek elismerik a fogyatékossgal élő személyek azon jogát, hogy másokkal azonos alapon vegyenek részt a kulturális életben, és minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy a fogyatékossgal élő személyek többek között hozzáférjenek a kulturális előadások vagy szolgáltatások helyszíneire, mint például a színházakhoz, múzeumokhoz, mozikhoz, könyvtárakhoz, valamint a turisztikai szolgáltatásokhoz, továbbá lehetőség szerint hozzáférjenek az emlékművekhez és a jelentősebb nemzeti kulturális helyszínekhez.
- (10) Az Access City európai díj bebizonyította, hogy kivitelezhető és bevált gyakorlat az, hogy a városok kulturális örökségét a természetüket és az értékeiket tiszteletben tartó módon hozzáférhetővé tegyék a fogyatékossgal élők, az idősek, valamint a csökkent mozgásképességű vagy más jellegű ideiglenes egészségkárosodással élő személyek számára.
- (11) A kulturális örökség fontos szerepet tölt be a közösségi kohézió szempontjából egy olyan időszakban, amikor a kulturális sokszínűség fokozódik az európai társadalmakban. Az Európai Örökség címmel kitüntetett helyeknek erős európai dimenziójuk van, hiszen az európai történelemben játszott szerepük miatt választották ki őket. Az európai kulturális fővárosokkal együtt az említett helyek erősítik a közös európai kulturális térséghez való tartozás érzését. Ezért törekedni kell arra, hogy ezek, illetve a kulturális örökség európai éve egymást kiegészítő kezdeményezések legyenek. A kulturális örökséggel kapcsolatos szakpolitikák új, participatív és interkulturális megközelítései, valamint a kulturális örökség valamennyi formájának egyenlő méltóságot tulajdonító oktatási kezdeményezések fokozhatják a bizalmat, a kölcsönös elismerést és a társadalmi kohéziót, ahogy ezt az Európa Tanács keretében zajló nemzetközi együttműködés is bizonyítja.
- (12) A kulturális örökség szerepét az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje (a továbbiakban: 2030-ra vonatkozó menetrend) is elismeri, amely a globális polgárságot, a kulturális sokszínűséget és a kultúrák közötti párbeszédet a fenntartható fejlődés átfogó alapelveinek tekinti. A 2030-ra vonatkozó menetrend elismeri, hogy minden kultúra és civilizáció hozzájárulhat a fenntartható fejlődéshez és döntő módon ösztönözi azt. A kultúra kifejezetten említésre kerül a 2030-ra vonatkozó menetrend több fenntartható fejlesztési céljában, köztük mindenekelőtt a 11. fejlesztési célban (városok-örökség), valamint a 4. célban (oktatás), továbbá a turizmus vonatkozásában a 8. célban (fenntartható növekedés) és a 12. célban (fogyasztási minták).
- (13) Annak nemzetközi szinten történő fokozott elismerése, hogy az embereket és az emberi értékeket kell a kulturális örökség kiterjesztett és tudományágakon átívelő koncepciójának középpontjába állítani megerősíti, hogy elő kell segíteni a kulturális örökséghez való szélesebb körű hozzáférést, többek között figyelemmel annak az életminőségre gyakorolt pozitív hatásaira is. Ez a szélesebb körű hozzáférés különböző közönségek megszólításával, valamint a helyek, épületek, termékek és szolgáltatások hozzáférhetőségének javításával valósítható meg, a sajátos igényeknek és a demográfiai változás vonzatainak figyelembevétele mellett.

⁽¹⁾ A Tanács állásfoglalása (2007. november 16.) az európai kulturális menetrendről (HL C 287., 2007.11.29., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések a 2015–2018-as időszakra szóló kulturális munkatervről (HL C 463., 2014.12.23., 4. o.).

- (14) A kulturális örökség kezelését, helyreállítását, megőrzését, újrahasznosítását, hozzáférhetőségét és előmozdítását célzó szakpolitikák, valamint a kapcsolódó szolgáltatások elsősorban nemzeti, regionális vagy helyi hatáskörbe tartoznak. Mindazonáltal a kulturális örökség egyértelmű európai dimenzióval rendelkezik, amellyel a kulturális szakpolitikán kívül olyan uniós szakpolitikák keretében is foglalkoznak, mint az oktatás, a mezőgazdaság és vidékfejlesztés, a regionális fejlesztés, a társadalmi kohézió, a tengerügy, a környezetvédelem, a turizmus, a digitális menetrend, a kutatás és innováció, valamint a kommunikáció.
- (15) A 2018. év szimbolikus és történelmi jelentőséggel bír Európa és annak kulturális öröksége számára, mivel erre az évre több jelentős esemény esik, például az I. világháború végének és több tagállam függetlenné válásának 100. évfordulója, valamint a harmincéves háború kezdetének 400. évfordulója. A kulturális örökség európai éve ezért a múlt mélyrehatóbb és kölcsönös megértése révén lehetőséget biztosíthat a jelen jobb megértéséhez.
- (16) A kulturális örökségben rejlő lehetőségeknek az európai társadalmak és gazdaságok szempontjából történő teljes mértékű kiaknázása érdekében a kulturális örökség védelme, fejlesztése és kezelése tényleges participatív – azaz többszintű és számos érdekelt felet bevonó – kormányzást és fokozott ágazatközi együttműködést tesz szükségessé, ahogyan ezt 2014. november 25-i következtetéseiben ⁽¹⁾ a Tanács kimondta. Az ilyen kormányzás és együttműködés minden érdekelt fél bevonását jelenti, ideértve a hatóságokat, a kulturális örökség ágazatát, a magánszemélyeket és a civil társadalmi szervezeteket, köztük a nem kormányzati szervezeteket és az önkéntes ágazatbeli szervezeteket.
- (17) Emellett a Tanács 2014. november 25-i következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy fontolja meg egy, a kulturális örökség európai évére irányuló javaslat előterjesztését.
- (18) Az Európai Parlament 2015. szeptember 8-i állásfoglalásában azt ajánlotta, hogy nyilvánítsanak egy évet, lehetőleg 2018-at a kulturális örökség európai évévé.
- (19) A Régiók Bizottsága 2015. április 16-i véleményében ⁽²⁾ üdvözölte a Tanács azon felhívását, mely szerint fontolóra kell venni a kulturális örökség európai évének kijelölését, és hangsúlyozta, hogy a kulturális örökség európai éve összeurópai kontextusban elősegítené a közös célok megvalósulását.
- (20) A kulturális örökség európai évének kihirdetése hatékony eszközt kínál a társadalmi figyelemfelkeltésre, a bevált gyakorlatokra vonatkozó információk terjesztésére, a szakpolitikai vita, illetve a kutatás és az innováció előmozdítására, valamint a kulturális örökség gazdasági és társadalmi hatására vonatkozó minőségi bizonyítékok és mennyiségi adatok – a statisztikákat is beleértve – gyűjtésének és elemzésének javítására. Az e célkitűzések uniós, nemzeti, regionális és helyi szintű egyidejű előmozdítását szolgáló környezet megteremtése révén nagyobb mértékű szinergia és jobb erőforrás-kihasználás valósulhat meg. E tekintetben a Bizottságnak időben tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a tagállamokat, a Régiók Bizottságát és a kulturális örökség terén uniós szinten tevékenykedő szerveket és egyesületeket, és szorosan együtt kell működni velük. A kulturális örökség európai évének keretében kialakított tevékenységek európai dimenziójának biztosítása érdekében ösztönzendő a tagállamok egymással való együttműködése is.
- (21) A kulturális örökség több külkapcsolati programban is beavatkozási terület, főként – de nem kizárólag – a Közel-Keleten. A kulturális örökség értékének előmozdítása válaszlépést is jelent a kulturális kincsek szándékos megsemmisítésére a konfliktus sújtotta övezetekben, amint azt „A nemzetközi kulturális kapcsolatokra vonatkozó európai uniós stratégia felé” című, 2016. június 8-i közös közleményében az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és a Bizottság is kiemeli. Fontos annak biztosítása, hogy a kulturális örökség európai éve és a megfelelő kereteken belül kialakított valamennyi külkapcsolati kezdeményezés egymást kiegészítő jellegűek legyenek. A megfelelő külkapcsolati eszközök keretében a kulturális örökség védelmét és előmozdítását célzó fellépéseknek többek között tükrözniük kell a harmadik országokkal folytatott tapasztalat- és értékcseréhez kapcsolódó kölcsönös érdeket. A kulturális örökség európai évének elő kell mozdítania az érintett kultúrák kölcsönös ismeretét, tisztelőtét és megértését.
- (22) A tagjelölt és a potenciális tagjelölt országokat is szorosan be kell vonni a kulturális örökség európai évének keretébe tartozó fellépésekbe. Adott esetben az európai szomszédságpolitika országainak és más partnerországoknak a bevonására is törekedni kell. Ez a bevonás az együttműködésre és a párbeszédre szolgáló megfelelő kereteken belül, különösen az Unió és ezen országok közötti civil társadalmi párbeszéd összefüggésében valósítható meg.

⁽¹⁾ A Tanács következtetései a kulturális örökség vonatkozásában a participatív kormányzásról (HL C 463., 2014.12.23., 1. o.).

⁽²⁾ A Régiók Bizottságának véleménye – A kulturális örökség integrált európai megközelítése felé (HL C 195., 2015.6.12., 22. o.).

- (23) Európa kulturális örökségének védelme, megőrzése és fejlesztése szerepel a meglévő uniós programok célkitűzései között. Ezért a kulturális örökség európai éve megvalósítható e programok alkalmazásával, a hatályos rendelkezésekkel összhangban és a finanszírozási prioritások évenkénti vagy többévenkénti meghatározásával. Például a kultúra, az oktatás, a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés, a regionális fejlesztés, a társadalmi kohézió, a tengerügy, a környezetvédelem, a turizmus, az európai digitális egységes piaci stratégia, a kutatás és az innováció, valamint a kommunikáció területén alkalmazott programok és szakpolitikák közvetlen és közvetett módon hozzájárulnak Európa kulturális örökségének védelméhez, fejlesztéséhez, innovatív újrahasznosításához és előmozdításához, és jogi kereteikkel összhangban támogatják a kulturális örökség európai évét. A kulturális örökség európai éve célkitűzéseinek támogatása érdekében az uniós szintű társfinanszírozás mellett mérlegelni lehet nemzeti szintű hozzájárulásokat, többek között rugalmas finanszírozási mechanizmusok, például köz- és magánszféra közötti partnerségek vagy közösségi finanszírozás révén.
- (24) Az Unió pénzügyi érdekeit a teljes kiadási ciklusban arányos intézkedésekkel kell védeni, ideértve a szabálytalanságok megelőzését, feltárását és kivizsgálását, az elveszített, jogalap nélkül kifizetett vagy szabálytalanul felhasznált források visszafizettetését, valamint adott esetben közigazgatási és pénzügyi szankciók alkalmazását.
- (25) Ez a határozat a kulturális örökség európai évének teljes időtartamára pénzügyi keretösszeget határoz meg, amely az éves költségvetési eljárás során az elsődleges referenciaösszeget jelenti az Európai Parlament és a Tanács számára a költségvetési fegyelemlről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2013. december 2-i intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 17. pontja értelmében.
- (26) mivel e határozat céljait, nevezetesen Európa kulturális öröksége megosztásának és méltányolásának előmozdítását, a közös történelmi múltra és a közös értékekre való figyelemfelhívást, valamint a közös európai térséghez való tartozás érzetének erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a transznacionális információcserre szükségességére és a bevált gyakorlatoknak az Unió egészében történő terjesztésére tekintettel, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

- (1) A 2018. év a kulturális örökség európai éve (a továbbiakban: európai év).
- (2) Az európai év célja, hogy előmozdítsa Európa kulturális öröksége mint közös erőforrás megosztását és méltányolását, felhívja a figyelmet a közös történelmi múltra és a közös értékekre, valamint erősítse a közös európai térséghez való tartozás érzetét.

2. cikk

Célkitűzések

- (1) Az európai év általános célkitűzése, hogy előmozdítsa és támogassa az Unió, a tagállamok, valamint a regionális és a helyi hatóságok azon erőfeszítéseit, amelyek – a kulturális örökség ágazatával és a tágabb civil társadalommal együttműködésben – Európa kulturális örökségének védelmére, megővására, újrahasznosítására, fejlesztésére, felértékelésére és előmozdítására irányulnak. Az európai év különösen:
- a) hozzájárul azon szerep előmozdításához, amelyet Európa kulturális öröksége a kulturális sokszínűség és a kultúrák közötti párbeszéd döntő fontosságú elemeként betölt. A tagállami hatáskörök teljeskörű tiszteletben tartása mellett kiemeli azokat az eszközöket, amelyek a legmegfelelőbbek Európa kulturális öröksége megőrzésének és védelmének, valamint szélesebb és változatosabb közönséghez való eljutásának biztosítására, többek között közönségfejlesztési intézkedések és a kulturális örökségre irányuló oktatás révén, ezáltal előmozdítva a társadalmi befogadást és integrációt;

⁽¹⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

- b) közvetlen és közvetett gazdasági potenciálja révén fokozza Európa kulturális örökségének hozzájárulását a társadalomhoz és a gazdasághoz, amely potenciál magában foglalja többek között a kulturális és kreatív ágazatok – ezen belül a kis- és közepes vállalkozások – megerősítésére, az alkotás és az innováció ösztönzésére, a fenntartható fejlődés és a turizmus előmozdítására, a társadalmi kohézió javítására, valamint a tartós munkahelyteremtésre való képességet;
- c) a partnerországokban felmerülő érdeklődésre és igényekre, valamint a kulturális örökséggel kapcsolatos európai szakértelemre alapozva hozzájárul a kulturális örökségnek az Unió és a harmadik országok közötti kapcsolatok fontos elemeként történő előmozdításához.

(2) Az európai év konkrét célkitűzései a következők:

- a) emberközpontú, inkluzív, előrettekintő, integráltabb, fenntartható és ágazatközi megközelítések előmozdítása a kulturális örökség tekintetében;
- b) a kulturális örökség tekintetében a participatív kormányzásra és a kulturális örökség kezelésére szolgáló innovatív modellek előmozdítása minden érdekelt fél – többek között a hatóságok, a kulturális örökség ágazata, magánszemélyek és civil társadalmi szervezetek – bevonásával;
- c) a kulturális örökség megőrzésének, védelmének, innovatív újrahasználatának és fejlesztésének minőségével, valamint a történelmi környezetbe való kortárs beavatkozásokkal kapcsolatos vitának, kutatásnak és a bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítása;
- d) olyan megoldások előmozdítása, amelyek a kulturális örökséget – a sajátos igényű személyek figyelembevételével – mindenki számára hozzáférhetővé teszik, többek között digitális eszközök révén, azáltal, hogy megszüntetik a társadalmi, kulturális és fizikai akadályokat;
- e) a kulturális örökség kutatáson és innováción keresztül történő, a társadalomhoz és a gazdasághoz való pozitív hozzájárulásának hangsúlyozása és fokozása, többek között az ilyen hozzájárulás tényalapjának uniós szintű erősítésével;
- f) a kulturális örökséggel kapcsolatos és a környezetvédelmi politikák közötti szinergiák előmozdítása a kulturális örökségnek a környezetvédelmi, építészeti és tervezési politikákba való integrálásával, valamint az energiahatékonyság előmozdításával;
- g) olyan regionális és helyi fejlesztési stratégiák előmozdítása, többek között a fenntartható turizmus előmozdításával, amelyek kiaknázzák a kulturális örökségben rejlő potenciált;
- h) speciális készségek fejlesztésének támogatása, valamint a tudásmenedzsment és a tudástranszfer javítása a kulturális örökség ágazatában, a digitális átállás vonzatainak figyelembevételével;
- i) a kulturális örökségnek a kortárs alkotás és innováció ihletforrásaként történő előmozdítása, továbbá a kulturális örökség ágazata, valamint a más kulturális és kreatív ágazatok közötti kölcsönös inspirációban és fokozottabb kölcsönhatásban rejlő potenciál hangsúlyozása;
- j) Európa kulturális örökségének jelentőségére irányuló figyelemfelkeltés az oktatás és az egész életen át tartó tanulás keretében, különösen a gyerekekre, a fiatalokra és az idősekre, valamint a helyi közösségekre és a nehezen elérhető csoportokra összpontosítva;
- k) az Unión kívüli országokhoz fűződő és az Unión belüli erősebb kötelékek kialakítása, valamint a kultúrák közötti párbeszéd, a konfliktust követő megbékélés és a konfliktusmegelőzés előmozdítása szempontjából a kulturális örökséggel kapcsolatos kérdésekben folytatott együttműködésben rejlő potenciál hangsúlyozása;
- l) a kulturális örökséggel kapcsolatos kutatás és innováció előmozdítása; a kutatási eredmények valamennyi érdekelt fél – különösen a hatóságok és a magánszektor – általi felhasználásának és kiaknázásának megkönnyítése, valamint a kutatási eredmények szélesebb közönség körében történő terjesztésének megkönnyítése;
- m) az Unió és tagállamai közötti szinergiák előmozdítása, ideértve a kulturális javak tiltott kereskedelmének megakadályozását célzó kezdeményezések megerősítését is; és
- n) azon jelentős események hangsúlyozása a 2018-as év során, amelyek szimbolikus jelentőséggel bírnak Európa történelme és kulturális öröksége szempontjából.

3. cikk

Az intézkedések tartalma

(1) A 2. cikkben meghatározott célok elérése érdekében szükséges intézkedések az európai év célkitűzéseivel kapcsolódó következő uniós, nemzeti, regionális vagy helyi szintű tevékenységekre terjednek ki:

- a) a kulturális örökség jelentőségére és értékére vonatkozó vita és figyelemfelkeltés előmozdítására, valamint a polgárok és az érdekelt felek szerepvállalásának megkönnyítésére szolgáló kezdeményezések és rendezvények;
- b) Európa gazdag kulturális örökségéből származó bizonyítékok felhasználásával tájékoztatási, kiállítási, oktatási és figyelemfelkeltési kampányok olyan értékek közvetítése érdekében, mint a sokszínűség és a kultúrák közötti párbeszéd, valamint a nagyközönség hozzájárulásának ösztönzése a kulturális örökség védelméhez és kezeléséhez, és általánosabban az európai év célkitűzéseinek megvalósulásához;
- c) a nemzeti, regionális és helyi közigazgatási szervek és más szervezetek tapasztalatainak és bevált gyakorlatainak megosztása, valamint a kulturális örökségre vonatkozó információk terjesztése, többek között az Europeana révén;
- d) tanulmányok készítése, kutatási és innovációs tevékenységek végzése, valamint ezek eredményeinek európai vagy nemzeti szinten történő terjesztése; és
- e) az európai évhez kapcsolódó projektek és hálózatok előmozdítása, többek között a médián és a közösségi hálózatokon keresztül.

(2) A Bizottság és a tagállamok – uniós, illetve nemzeti szinten – azonosíthatnak az (1) bekezdésben említettektől eltérő más tevékenységeket is, amennyiben azok hozzájárulnak az európai év 2. cikkben megállapított célkitűzéseivel.

(3) Az uniós intézmények és szervek, valamint a tagállamok – uniós, illetve nemzeti szinten – az (1) és a (2) bekezdésben említett tevékenységek népszerűsítésével összefüggésben hivatkozhatnak az európai évre és felhasználhatják annak logóját.

4. cikk

Tagállami szintű koordináció

Az európai évben való részvétel nemzeti szintű megszervezése a tagállamok felelősségi körébe tartozik. A tagállamok ebből a célból nemzeti koordinátorokat jelölnek ki. A nemzeti koordinátoroknak biztosítaniuk kell a releváns tevékenységek nemzeti szintű koordinálását.

5. cikk

Uniós szintű koordináció

(1) A Bizottság rendszeresen összehívja a nemzeti koordinátorok ülését az európai év lebonyolításának koordinálása érdekében. Az ülések egyben az európai év nemzeti és uniós szintű végrehajtására vonatkozó információk cseréjére is szolgálnak; az Európai Parlamentet képviselő személyek megfigyelőként részt vehetnek ezeken az üléseken.

(2) Az európai év uniós szintű koordinációja a kulturális örökség területén projekteket finanszírozó különböző uniós programok és kezdeményezések közötti sinergiák megteremtése céljából keresztirányú megközelítést alkalmaz.

(3) A Bizottság rendszeresen ülésezésre összehívja az érdekelt feleket és a kulturális örökség területén tevékeny szervezetek vagy testületek – köztük a meglévő transznacionális kulturális hálózatok és az érintett nem kormányzati szervezetek, valamint ifjúsági szervezetek – képviselőit, hogy segítsék a Bizottságot az európai év uniós szintű végrehajtásában.

6. cikk

Nemzetközi együttműködés

Az európai év céljából a Bizottság együttműködik az illetékes nemzetközi szervezetekkel, különösen az Európa Tanáccsal és az UNESCO-val, biztosítva az Unió részvételének láthatóságát.

7. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A Bizottság – csalás, korrupció és más jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, szabálytalanság észlelése esetén a jogalap nélkül kifizetett összegek visszafizetetésével, valamint adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciókkal – megfelelő intézkedéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy az e határozat alapján finanszírozott cselekvések végrehajtása során az Unió pénzügyi érdekei védelemben részesüljenek.

(2) A Bizottság vagy képviselői, valamint a Számvevőszék jogosultak dokumentumok és helyszíni ellenőrzések alapján ellenőrzést végezni az e határozat alapján uniós forrásból származó támogatásban részesülő minden kedvezményezettnél, vállalkozónál és alvállalkozónál.

(3) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat – többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat – végezhet annak megállapítása céljából, hogy az e határozat alapján finanszírozott, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodással, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó határozattal vagy valamely szerződéssel összefüggésben történt-e csalás, korrupció vagy bármilyen más jogellenes tevékenység, amely sérti az Unió pénzügyi érdekeit.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az e határozat végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá az e határozat végrehajtása keretében létrejött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és támogatási határozatoknak rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot, a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

8. cikk

Finanszírozás

Az európai évet végrehajtó tevékenységek uniós szintű társfinanszírozásának a meglévő programokra – például a Kreatív Európa program – alkalmazandó szabályokkal összhangban, valamint a prioritások évenkénti vagy többévenkénti meghatározásának meglévő lehetőségein belül kell történnie. Adott esetben más programok és szakpolitikák is támogatják az európai évet a hatályos jogi és pénzügyi rendelkezéseik keretein belül.

9. cikk

Költségvetés

Az e határozat végrehajtására rendelkezésre álló pénzügyi keretösszeg a 2017. január 1. és 2018. december 31. közötti időszakra 8 millió EUR.

Az éves előirányzatokat a többéves pénzügyi keret erejéig az Európai Parlament és a Tanács hagyja jóvá.

10. cikk

Nyomon követés és értékelés

A Bizottság 2019. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának az e határozatban előírt kezdeményezések végrehajtásáról, eredményeiről és átfogó értékeléséről. A jelentésnek tartalmaznia kell a kulturális örökség területét érintő további közös törekvésekre vonatkozó elképzeléseket is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Strasbourgban, 2017. május 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

C. ABELA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS EGYÜTTES NYILATKOZATA

A kulturális örökség európai évének (2018) végrehajtására megállapított pénzügyi keretösszeg a határozat 9. cikkével összhangban 8 millió EUR. A kulturális örökség európai éve előkészítésének finanszírozása érdekében 1 millió EUR összeget a 2017-es költségvetésben meglévő forrásokból finanszíroznak. A 2018-as költségvetésben 7 millió EUR összeget különítenek el a kulturális örökség európai évére, amely egy költségvetési sorban fog megjelenni. Ebből az összegből 3 millió eurót a jelenleg a Kreatív Európa programra előirányzott forrásokból, 4 millió eurót pedig más meglévő forrásokból, a meglévő tartaléksávok igénybevétele és a költségvetési hatóság hatásköreinek sérelme nélkül csoportosítanak át.

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Bizottság tudomásul veszi a társjogalkotók megállapodását, amellyel 8 millió EUR pénzügyi keretösszeget határoznak meg a kulturális örökség európai évéről (2018) szóló európai parlamenti és tanácsi határozat 9. cikkében. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 314. cikkével összhangban az éves költségvetésben szereplő előirányzatok összegének jóváhagyása a költségvetési hatóság előjoga.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

Tájékoztató az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Unió és a Cook-szigetek 2016. május 3-án Brüsszelben, illetve 2016. október 14-én Avaruában fenntartható halászati partnerségi megállapodást, valamint ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvet írt alá.

Az Európai Unió 2017. február 28-án értesítést küldött arról, hogy lezárta a megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső eljárásait. A Cook-szigetek 2017. május 10-én küldött erre vonatkozó értesítést.

A megállapodás ennek megfelelően – a megállapodás 17. cikke értelmében – 2017. május 10-én hatályba lépett.

A TANÁCS (EU) 2017/865 HATÁROZATA**(2017. május 11.)**

az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (2) bekezdésére és 83. cikke (1) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (5) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió a tagállamokkal együtt megfigyelőként részt vett az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményről (a továbbiakban: az egyezmény) folytatott tárgyalásokon, amely egyezményt az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága 2011. április 7-én fogadott el. Az egyezményt 2011. május 11-én nyitották meg aláírásra.
- (2) Az egyezmény 75. cikkével összhangban az Európai Unió félként csatlakozhat az egyezményhez.
- (3) Az egyezmény átfogó és sokrétű jogi keretet hoz létre annak érdekében, hogy a nők számára védelmet biztosítson az erőszak minden formájával szemben. Célja a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése, üldözése és megszüntetése. Az egyezmény az intézkedések széles körét foglalja magában, az adatgyűjtéstől a tájékoztatáson át a nők elleni erőszak különböző formáinak büntetendővé tételét szolgáló jogi intézkedésekig. Aldozatvédelmi intézkedésekről és segítő szolgáltatások biztosításáról rendelkezik, továbbá foglalkozik a menekültügyi és migrációs kérdések nemi alapú erőszakkal kapcsolatos dimenziójával. Az egyezmény, annak biztosítása érdekében, hogy a részes felek ténylegesen végrehajtsák rendelkezéseit, különleges ellenőrzési rendszert hoz létre.
- (4) Az egyezménynek az Unió nevében való aláírása hozzá fog járulni a nők és a férfiak közötti egyenlőség valamennyi területen történő megvalósításához, amely az Unió egyik alapvető célkitűzése és alapértéke, és amelyet az Unió valamennyi tevékenysége során meg kell valósítani, összhangban az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkével, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkével és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkével. A nőkkel szembeni erőszak a nők emberi jogainak súlyos megsértését és a hátrányos megkülönböztetés szélsőséges formáját jelenti, amely a nemek közötti egyenlőségben gyökerezik, és hozzájárul annak fenntartásához és megerősítéséhez. Az Unió, azáltal, hogy kötelezettséget vállal az egyezmény végrehajtására, megerősíti a nőkkel szembeni erőszak elleni, a saját területén és világszerte folytatott küzdelem melletti elkötelezettségét, és megszilárdítja a jelenlegi politikai fellépését és a büntető eljárásjog területén jelenleg meglévő jogi keretet, amely nők és lányok vonatkozásában különös jelentőséggel bír.
- (5) Az egyezmény által érintett területeken az Unió és a tagállamok is rendelkeznek hatáskörrel.
- (6) Az egyezményt az Unió nevében kell aláírni azon kérdések tekintetében, amelyeket illetően az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik, amennyiben az egyezmény közös szabályokat érinthet, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja. Ez különösen az Egyezménynek bizonyos, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos rendelkezéseire, valamint az egyezménynek a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával (*non-refoulement*) kapcsolatos rendelkezéseire vonatkozik. A tagállamok megőrzik hatáskörüket, amennyiben az egyezmény nem érint közös szabályokat vagy változtatja meg azok alkalmazási körét.
- (7) Az Unió szintén kizárólagos hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az egyezményben foglalt kötelezettségeket saját intézményeire és közigazgatására vonatkozóan elfogadja.
- (8) mivel az Unió hatásköre és a tagállami hatáskörök összefüggenek egymással, a tagállamok mellett az Uniónak is az egyezmény részes felévé kell válnia ahhoz, hogy az Unió és tagállamai együttesen, koherens módon tudják teljesíteni az egyezmény által rájuk rótt kötelezettségeket és az egyezmény által számukra biztosított jogokat.

- (9) Ez a határozat az egyezménynek a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos rendelkezéseire vonatkozik, annyiban, amennyiben azok közös szabályokat érinthetnek, vagy azok alkalmazási körét megváltoztatják. E határozat nem vonatkozik az egyezmény 60. cikkére és 61. cikkére, amelyek tekintetében e határozat elfogadásával párhuzamosan egy másik, aláírásról szóló tanácsi határozat kerül elfogadásra.
- (10) A 2011/36/EU ⁽¹⁾ és a 2011/93/EU ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv kötelező Írországra és az Egyesült Királyságra nézve, ezért azok részt vesznek e határozat elfogadásában.
- (11) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (12) Az egyezményt alá kell írni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európa Tanács nőikkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő aláírására – a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdések tekintetében – a Tanács felhatalmazást ad, figyelemmel az említett egyezmény megkötésére ⁽³⁾.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje az egyezménynek az Unió nevében történő aláírására jogosult személy(ek)e(t).

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2017. május 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

R. GALDES

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

⁽³⁾ Az egyezmény szövegét a megkötéséről szóló határozattal együtt fogják közzétenni.

A TANÁCS (EU) 2017/866 HATÁROZATA**(2017. május 11.)**

az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a menekültügy és a visszaküldés tilalma tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (5) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió a tagállamokkal együtt megfigyelőként részt vett az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményről (a továbbiakban: az egyezmény) folytatott tárgyalásokon, amely egyezményt az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága 2011. április 7-én fogadott el. Az egyezményt 2011. május 11-én nyitották meg aláírásra.
- (2) Az egyezmény 75. cikkével összhangban az Európai Unió félként csatlakozhat az egyezményhez.
- (3) Az egyezmény átfogó és sokrétű jogi keretet hoz létre annak érdekében, hogy a nők számára védelmet biztosítson az erőszak minden formájával szemben. Célja a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése, üldözése és megszüntetése. Az egyezmény az intézkedések széles körét foglalja magában, az adatgyűjtéstől a tájékoztatáson át a nők elleni erőszak különböző formáinak büntetendővé tételét szolgáló jogi intézkedésekig. Aldozatvédelmi intézkedésekről és segítő szolgáltatások biztosításáról rendelkezik, továbbá foglalkozik a menekültügyi és migrációs kérdések nemi alapú erőszakkal kapcsolatos dimenziójával. Az egyezmény, annak biztosítása érdekében, hogy a részes felek ténylegesen végrehajtsák rendelkezéseit, különleges ellenőrzési rendszert hoz létre.
- (4) Az egyezménynek az Unió nevében való aláírása hozzá fog járulni a nők és a férfiak közötti egyenlőség valamennyi területen történő megvalósításához, amely az Unió egyik alapvető célkitűzése és alapértéke, és amelyet az EU valamennyi tevékenysége során meg kell valósítani, összhangban az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkével, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkével és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkével. A nőkkel szembeni erőszak a nők emberi jogainak súlyos megsértését és a hátrányos megkülönböztetés szélsőséges formáját jelenti, amely a nemek közötti egyenlőségben gyökerezik, és hozzájárul annak fenntartásához és megerősítéséhez. Az Unió, azáltal, hogy kötelezettséget vállal az egyezmény végrehajtására, megerősíti a nőkkel szembeni erőszak elleni, a saját területén és világszerte folytatott küzdelem melletti elkötelezettségét, és megszilárdítja a jelenlegi politikai fellépését és a büntető eljárásjog területén jelenleg meglévő jogi keretet, amely a nők és lányok vonatkozásában különös jelentőséggel bír.
- (5) Az egyezmény által érintett területeken az Unió és a tagállamok is rendelkeznek hatáskörrel.
- (6) Az egyezményt az Unió nevében kell aláírni azon kérdések tekintetében, amelyeket illetően az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik, amennyiben az egyezmény közös szabályokat érinthet, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja. Ez különösen az Egyezménynek bizonyos, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos rendelkezéseire, valamint az egyezménynek a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával (*non-refoulement*) kapcsolatos rendelkezéseire vonatkozik. A tagállamok megőrzik hatáskörüket, amennyiben az egyezmény nem érint közös szabályokat vagy változtatja meg azok alkalmazási körét.
- (7) Az Unió szintén kizárólagos hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az egyezményben foglalt kötelezettségeket saját intézményeire és közigazgatására vonatkozóan elfogadja.
- (8) mivel az Unió hatásköre és a tagállami hatáskörök összefüggenek egymással, a tagállamok mellett az Uniónak is az egyezmény részes felévé kell válnia ahhoz, hogy az Unió és tagállamai együttesen, koherens módon tudják teljesíteni az egyezmény által rájuk rótt kötelezettségeket és az egyezmény által számukra biztosított jogokat.

- (9) Ez a határozat csak az egyezmény 60. cikkére és 61. cikkére vonatkozik. E határozat nem vonatkozik a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos rendelkezésekre, amelyek tekintetében e határozat elfogadásával párhuzamosan egy másik, aláírásról szóló tanácsi határozat kerül elfogadásra.
- (10) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó..
- (11) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (12) Az egyezményt alá kell írni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európa Tanács nőikkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő aláírására – a menekültügy és a visszaküldés tilalma tekintetében – felhatalmazást ad, figyelemmel az említett egyezmény megkötésére ⁽¹⁾.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje az egyezménynek az Unió nevében történő aláírására jogosult személy(ek)e)t.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2017. május 11-én.

a Tanács részéről
az elnök
R. GALDES

⁽¹⁾ Az egyezmény szövegét a megkötéséről szóló határozattal együtt fogják közzétenni.

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/867 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2017. február 7.)

a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 76. cikke értelmében részleges tulajdonjog-átruházás esetén védelemben részesítendő megállapodáskategóriákról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 76. cikkére,

mivel:

- (1) A 2014/59/EU irányelv kötelezi a tagállamokat, hogy a szanálás alatt álló intézmények eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek részleges átruházása esetén védelmet biztosítsanak bizonyos megállapodáskategóriák számára. Hasonló védelemre van szükség továbbá abban az esetben is, ha valamely szanálási hatóság egyoldalúan módosítja valamely olyan szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél. E védelem célja a részleges átruházás vagy a szerződéses feltételek módosítása esetén az adott megállapodások révén egymáshoz kapcsolt eszközök, jogok és kötelezettségek különválasztásának megelőzése.
- (2) E védelem megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében pontosan meg kell határozni a 2014/59/EU irányelvben előírt egyes kategóriákba tartozó megállapodástípusokat. Ezek meghatározásához a legalkalmasabb módszer a 2014/59/EU irányelvben előírt szabályok és fogalommeghatározások részletesebb kiegészítése. Ez a megközelítés kedvezőbb, mint a különböző tagállami jogszabályok értelmében köthető összes sajátos megállapodás teljes listájának kidolgozása, mivel azt nagyon nehéz lenne összeállítani, és folyamatosan aktualizálni kellene. E rendeletnek tehát tisztázni kell és adott esetben le kell szűkítenie az egyes megállapodástípusok tekintetében a 2014/59/EU irányelvben előírt különféle védelmi formák alkalmazási körét.
- (3) A 2014/59/EU irányelv változó mértékben pontosítja a 76. cikke (2) bekezdésében említett megállapodástípusokat: egyes kategóriákat részletesen meghatároz, másokat azonban csak általánosabb jelleggel. Ezenkívül az irányelv bizonyos kategóriákat a szerződéses jogviszony vagy a kötelezettség egy adott típusa, illetve a szerződéses jogviszonyok vagy kötelezettségek egy-egy korlátozott csoportja alapján határoz meg, míg más kategóriák több és korlátozatlan típusú szerződéses kötelezettségre, ügyletre és jogviszonyra terjednek ki. Ez utóbbi kategóriák adott esetben az egy adott intézmény és partnere(i) közötti összes jogszabályi és szerződéses jogviszonyt magukban foglalhatják. Ha mindezen megállapodáskategóriákat teljes védelemben kellene részesíteni, a szanálási hatóságok csak nagyon nehezen vagy egyáltalán nem tudnának részleges átruházásokat végrehajtani. Ezért helyénvaló elkerülni az olyan túlzott védelmet, amely potenciálisan a valamely intézmény és partnerei közötti összes eszközre, jogra és kötelezettségre kiterjedhet.
- (4) A 2014/59/EU irányelv egyes védett megállapodáskategóriákat csak általánosabb értelemben határoz meg. A hatály egyértelműbb meghatározása érdekében – elsősorban a biztosítéki megállapodások, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások és a nettósítási megállapodások, valamint a strukturált finanszírozási rendszerek tekintetében – ezeket a kategóriákat tovább kell részletezni. Ez a felhatalmazáson

⁽¹⁾ HL L 173., 2014.6.12., 190. o.

alapuló rendelet nem akadályozhatja meg a szanalási hatóságokat abban, hogy részleges átruházások esetén tovább részletezzék az egyedi részleges átruházások során védelemben részesítendő, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó és a nettósítási megállapodások említett típusait, amennyiben az említett megállapodásokat az alkalmazandó prudenciális szabályok értelmében kockázatcsökkentési célú megállapodásként ismerik el, és ezen elismerésnek feltétele a védelem, különös tekintettel az elválaszthatatlanság által biztosított védelemre. A szanalási hatóságok számára engedélyezni kell, hogy egyedi szanalási esetekben döntsenek az ilyen kiterjesztett védelemről.

- (5) Az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás tekintetében az intézmény partnerei megállapodhatnak egy úgynevezett „catch-all”, illetve „sweep-up” (mindenre kiterjedő) típusú megállapodásról, amely a felek közötti összes jogot és kötelezettséget magában foglalja. E megállapodástípus a felek közötti összes kötelezettségnek védelmet biztosítana a szétválasztással szemben. Ez azonban végrehajthatatlanná tenné az adott felet érintő részleges átruházásokat, és összességében aláásná az eszköz megvalósíthatóságát, mivel a szanalási hatóságok adott esetben még azt sem tudnák megállapítani, hogy e megállapodások mely kötelezettségekre terjednek ki, és melyekre nem. Ezért tisztázni kell, hogy a „catch-all”, illetve „sweep-up” nettósítási és egymással szembeni elszámolási megállapodások – beleértve a partnerek bármely és összes eszközére, jogára és kötelezettségére vonatkozóakat – nem minősülnek védett megállapodásnak.
- (6) A 2014/59/EU irányelv 80. cikke értelmében a 2014/59/EU irányelv 76. cikkének (2) bekezdésében a védett megállapodások tekintetében előírt fogalom meghatározások hatályának szűkítése nem lehet hatással a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek működésére, amennyiben e rendszerek a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke a) pontjának hatálya alá tartoznak. A szanalási hatóságok ezért kötelesek lennének védelmet biztosítani a 2014/59/EU irányelv 76. cikkének (2) bekezdésében említett összes olyan megállapodástípus számára, amely a partner központi szerződő félként végzett tevékenységeihez kapcsolódik. Ez (nem kizárólagos jelleggel) magában foglalja a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 42. cikke szerinti garanciaalapok tevékenységét is.
- (7) Ugyanez igaz a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekhez kapcsolódó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre. Mivel a 98/26/EK irányelv hatálya alá tartozó nettósítási megállapodások fizetéseképtelenség esetén védelmet élveznek, a következetesség érdekében azoknak a 2014/59/EU irányelv 76. cikke értelmében is védelmet kell biztosítani. Mindazonáltal az említett irányelv 76. cikkének (2) bekezdése szerinti védelem hatályát helyénvaló kiterjeszteni az összes fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerről szóló megállapodásra, valamint adott esetben az azokhoz kapcsolódó tevékenységekre.
- (8) Ugyanakkor annak szükségessége, hogy a 2014/59/EU irányelv 76. cikkének (2) bekezdése szerinti, biztosítókkal védett megállapodások körét bizonyos esetekben részletesebben meg kell határozni, általánosságban nem akadályozhatja meg a szanalási hatóságokat az e cikkben említett osztályok valamelyikébe sorolható bármely olyan megállapodáskategória védelmében, amely az alkalmazandó nemzeti fizetéseképtelenségi jog – beleértve a 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽³⁾ átültető nemzeti intézkedéseket – értelmében a fizetéseképtelenségi eljárás keretében védelmet élvez e megállapodások hatókörébe tartozó eszközök, jogok és kötelezettségek szétválasztásával szemben. Ez érvényes arra a helyzetre is, amikor a hitelezőt továbbra is megilletnék a megállapodásból eredő jogok, hacsak a nemzeti fizetéseképtelenségi jog értelmében nem nyilvánították semmisnek a teljes ügyletet. Különösen igaz ez a nemzeti fizetéseképtelenségi jog értelmében védelmet élvező biztosítéki megállapodásokra, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokra és nettósítási megállapodásokra,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2014/59/EU irányelv fogalom meghatározásait kell alkalmazni. Ezenkívül a következő fogalom meghatározásokat is alkalmazni kell:

- (1) „értékpapírosítás”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 61. pontja szerinti értékpapírosítás;
- (2) „szerződéses nettósítási megállapodások”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 295. cikkében meghatározott szerződéses nettósítási megállapodások.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/24/EK irányelve (2001. április 4.) a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról (HL L 125., 2001.5.5., 15. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

2. cikk

A biztosítéki megállapodásokra, többek között az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó feltételek

A 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti biztosítéki megállapodások a következőket foglalják magukban:

- (1) garanciát, illetve személyes biztosítékot vagy garanciát előíró megállapodások;
- (2) zálogjog és egyéb tárgyi biztosítéki érdekeltség;
- (3) a biztosíték teljes tulajdonjogának átruházásával nem járó olyan értékpapír-kölcsönzési ügyletek, amelyek keretében az egyik fél (a hitelező) díj- vagy kamatfizetés ellenében értékpapírokat ad kölcsön a másik félnek (a hitelfelvevőnek), és a hitelfelvevő a hitelnújtás időszakára biztosítékot nyújt a hitelezőnek.

Egy biztosítéki megállapodás csak akkor minősül a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti biztosítéki megállapodásnak, ha azok a jogok vagy eszközök, amelyekhez a biztosítéki érdekeltség fűződik vagy jogérvényesítési eljárás esetén fűződne, kellőképpen azonosítottak, vagy a megállapodás feltételei és az alkalmazandó nemzeti jog alapján azonosíthatók.

3. cikk

Az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokra vonatkozó feltételek

(1) A valamely intézmény és egyetlen partner között létrejött, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásnak minősül, amennyiben pénzügyi szerződésekből vagy származtatott ügyletekből eredő jogokhoz és kötelezettségekhez kapcsolódik.

(2) A valamely intézmény és egy vagy több partner között létrejött, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás a következő körülmények bármelyikének fennállása esetén minősül a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásnak:

- a) amennyiben a megállapodás a partner központi szerződő félként végzett tevékenységéhez kapcsolódik, különös tekintettel a 648/2012/EU rendelet 42. cikkében említett, garanciaalap által fedezett tevékenységekre;
- b) amennyiben a megállapodás a 98/26/EK irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott rendszerekkel szembeni jogokhoz és kötelezettségekhez vagy más fizetési vagy értékpapír-elszámolási rendszerekhez és különösen azok fizetési vagy értékpapír-elszámolási rendszerként betöltött tevékenységéhez kapcsolódik.

(3) A szanálási hatóságok egyedi esetekben dönthetnek úgy, hogy a valamely intézmény és egy vagy több partner között létrejött, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó, az (1) és (2) bekezdésben említettekről eltérő típusú jogokhoz és kötelezettségekhez kapcsolódó megállapodások a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásnak minősülhetnek, amennyiben a megállapodásokat az alkalmazandó prudenciális szabályok értelmében kockázatsókkentési célú megállapodásként ismerik el, és ezen elismerésnek feltétele a védelem, különös tekintettel az elválaszthatatlanság tekintetében biztosított védelemre.

4. cikk

A nettósítási megállapodásokra vonatkozó feltételek

(1) A valamely intézmény és egyetlen partner között létrejött szerződéses nettósítási megállapodás a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerinti nettósítási megállapodásnak minősül, amennyiben pénzügyi szerződésekből vagy származtatott ügyletekből eredő jogokhoz és kötelezettségekhez kapcsolódik.

(2) A valamely intézmény és egy vagy több partner között létrejött szerződéses nettósítási megállapodás a következő körülmények bármelyikének fennállása esetén minősül a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerinti nettósítási megállapodásnak:

- a) amennyiben a megállapodás a partner központi szerződő félként végzett tevékenységéhez kapcsolódik, különös tekintettel a 648/2012/EU rendelet 42. cikkében említett, garanciaalap által fedezett tevékenységekre;
- b) amennyiben a megállapodás a 98/26/EK irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott rendszerekkel szembeni jogokhoz és kötelezettségekhez vagy más fizetési vagy értékpapír-elszámolási rendszerekhez és különösen azok fizetési vagy értékpapír-elszámolási rendszerként betöltött tevékenységéhez kapcsolódik.

(3) A szanálási hatóságok egyedi esetekben dönthetnek úgy, hogy a valamely intézmény és egy vagy több partner között létrejött nettósítási megállapodások a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerinti nettósítási megállapodásnak minősülhetnek, amennyiben azokat az alkalmazandó prudenciális szabályok értelmében kockázatsökkentési célú megállapodásként ismerik el, és ezen elismerésnek feltétele a védelem, különös tekintettel az elválaszthatatlanság által biztosított védelemre.

5. cikk

A biztosítéki megállapodásokra, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokra, a nettósítási megállapodásokra és a strukturált finanszírozási rendszerekre vonatkozó általános feltételek

(1) A 2., 3. és 4. cikk nem okozhatja a szanálási hatóságok következő hatásköreinek sérelmét:

- a) bármely olyan, a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének a), c), d) vagy f) pontja alá sorolható megállapodástípus védelme, amely az alkalmazandó nemzeti fizetéseképtelenségi jog – beleértve a 2001/24/EK irányelvet átültető nemzeti intézkedéseket – értelmében a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során az e megállapodások hatókörébe tartozó eszközök, jogok és kötelezettségek ideiglenes vagy határozatlan idejű különválasztásával, felfüggesztésével vagy törlésével szemben védelmet élvez,
- b) bármely olyan, a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének hatálya alá nem tartozó megállapodástípus védelme, amely az alkalmazandó nemzeti fizetéseképtelenségi jog – beleértve a 2001/24/EK irányelvet átültető nemzeti intézkedéseket – értelmében a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során az e megállapodások hatókörébe tartozó eszközök, jogok és kötelezettségek ideiglenes vagy határozatlan idejű különválasztásával, felfüggesztésével vagy törlésével szemben védelmet élvez.

(2) A szanálási hatóságok egyedi esetekben kizárhatják a 2014/59/EU irányelv 76. cikkének (1) bekezdésében előírt védelem alól az olyan rendelkezést tartalmazó szerződésekhez kapcsolódó biztosítéki megállapodásokat, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokat és nettósítási megállapodásokat, amely szerint valamely partner nemteljesítése esetén a nem mulasztó másik partnernek lehetősége van a nemteljesítő féllel szembeni korlátozott teljesítésre vagy nemteljesítésre, még akkor is, ha a nemteljesítő partner nettó hitelező.

6. cikk

A strukturált finanszírozási rendszerekre, többek között értékpapírosításokra és fedezeti célokra használt instrumentumokra vonatkozó feltételek

(1) A 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének f) pontja szerinti strukturált finanszírozási rendszerek a következőket foglalják magukban:

- a) azon értékpapírosítások, amelyek esetében a mögöttes kitettségeket ügyletrézsorozatokba rendezték, és az értékpapírosítást kezdeményező fél mérlegéből teljes tulajdonjog-átruházás révén a szanálás alatt álló intézményre vagy szervezetre átruházták (valódi átruházással járó értékpapírosítás);
- b) szerződéses eszközök révén végrehajtott értékpapírosítás, amely esetében a mögöttes eszközök a szanálás alatt álló intézmény vagy szervezet mérlegében maradnak (szintetikus értékpapírosítás).

Valódi átruházással járó értékpapírosítás esetén az értékpapírosítást kezdeményező fél által a struktúrában játszott mindennemű szerep – többek között hitelszolgálat, bármilyen formájú kockázatvédelem nyújtása vagy likviditás biztosítása – a strukturált finanszírozási rendszer részét képező kötelezettségnek minősül.

Szintetikus értékpapírosítás esetén a biztosítéki érdekeltség olyan jognak minősül, amely csak akkor képezi a strukturált finanszírozási rendszer részét, ha konkrét és kellőképpen azonosított vagy a megállapodás feltételei és az alkalmazandó nemzeti jog alapján azonosítható eszközökhöz kapcsolódik.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményező felek, kibocsátók, vagyonkezelők, hitelkezelők, készpénzkezelők, valamint csereügyletre és hitelkockázatra nyújtott fedezet felei közötti kölcsönös kapcsolatokat fedező értékpapírosítási struktúrát képező megállapodások akkor minősülnek strukturált finanszírozási rendszerek részének, ha ezek a kölcsönös kapcsolatok közvetlenül kapcsolódnak a mögöttes eszközökhöz és az ezen eszközök által generált jövedelemből a strukturált eszközök birtokosainak teljesítendő kifizetésekhez. E kölcsönös kapcsolatokat magukban foglalják mindazokat a mögöttes eszközökhöz kapcsolódó kötelezettségeket és jogokat, a kibocsátott instrumentumokhoz kapcsolódó kötelezettségeket és biztosítéki megállapodásokat – beleértve a származtatott ügyleteket is –, amelyek az e kötelezettségekhez kapcsolódó kifizetések áramlásának fenntartásához szükségesek.

(3) A (2) bekezdés nem okozhatja a szanálási hatóságok azon hatásköreinek sérelmét, hogy eseti alapon, a 2014/59/EU irányelv 76. cikke (2) bekezdésének f) pontja szerinti strukturált finanszírozási rendszer sajátos szerkezetére tekintettel dönthessenek arról, hogy a (2) bekezdésben említett felek közötti egyéb, a mögöttes eszközökhöz és a teljesítendő kifizetésekhez közvetlenül nem kapcsolódó megállapodások – például hitelszolgálati megállapodások – szintén ilyen strukturált finanszírozási rendszer részét képezik.

*7. cikk***Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. február 7-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/868 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. május 19.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. május 19-én.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

főigazgató

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	119,1
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	123,8
0709 93 10	TR	131,2
	ZZ	131,2
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	58,9
	MA	58,6
	TR	41,8
	ZA	88,5
0805 50 10	ZZ	62,0
	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	207,1
0808 10 80	ZZ	131,8
	AR	94,0
	BR	115,9
	CL	126,4
	CN	145,5
	NZ	158,4
	US	107,1
	ZA	100,2
	ZZ	121,1

⁽¹⁾ Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nomenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU, Euratom) 2017/869 HATÁROZATA

(2017. május 16.)

a Számvevőszék egy tagjának kinevezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 286. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,

tekintettel Magyarország javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

(1) FAZAKAS Szabolcs megbízatása 2016. május 6-án lejárt.

(2) Ezért új tagot kell kinevezni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács a 2017. szeptember 1-től 2023. augusztus 31-ig terjedő időszakra PELCZNÉ GÁLL Ildikót nevezi ki a Számvevőszék tagjává.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2017. május 16-án.

a Tanács részéről

az elnök

L. GRECH

⁽¹⁾ A 2017. április 27-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II., III. és V. mellékletének az egyes termékekben, illetve azok felületén található bitertanol, klórmekvát és tebufenpirad maradékanyag-határértéke tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. április 7-i (EU) 2017/693 bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 101., 2017. április 13.)

A 12. oldalon, a melléklet 1b) pontjában, a 396/2005/EK rendelet II. mellékletében a klórmekvára vonatkozó oszlop helyébe lépő táblázatban, a 1030000–1030990 kódszámoknál:

a következő szövegrész:

„1030000	Madártojás	0,01 (*)
1030010	Csirke	
1030020	Kacsa	
1030030	Liba	
1030040	Fürj	
1030990	Egyéb	

helyesen:

„1030000	Madártojás	0,1
1030010	Csirke	
1030020	Kacsa	
1030030	Liba	
1030040	Fürj	
1030990	Egyéb	

Helyesbítés az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1828/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló 1828/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2010. szeptember 17-i 832/2010/EU bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 248., 2010. szeptember 22.)

A tartalomjegyzékben és az 1. oldalon a címben:

a következő szövegrész: „az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1828/2006/EK tanácsi rendelet,”

helyesen: „az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet,”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU